

c. Beretning fra Udvalget angaaende: Hvad kan der gøres for at indskrænke eller forhindre Sædelighedsforbrydelser mod Børn?

Frk. cand. jur. Rickmann (Kbhvn.). Paa Fællesmødet i Holstebro f. A. blev det vedtaget, at Udvalget skulde indgaa med Andragende til Justitsministeriet om en Ændring i Straffelovenes §§ 173 og 174, saaledes at den større Beskyttelse, som § 173 giver, udstrækkes ogsaa til Pigebørn mellem 12 og 14 Aar. Dette Andragende har Udvalget i November f. A. overbragt Justitsministeren, der lovede, at det skulde blive oversendt til Straffelovkommissionen.

Endvidere har Udvalget efter den af Fællesmødet f. A. givne Bemyndigelse rettet Anmodninger til »Pædagogisk Selskab« og til »Dansk Forening til Kønssygdommes Bekæmpelse«, om at tage under Overvejelse, om det vil være til Gavn og vil kunne gennemføres, at der indføres Belæring om Kønforhold som tvunget Fag i Skolerne, og i saa Fald om disse Foreninger da vil tage Arbejdet for denne Sag op. Det er Udvalget bekendt, at begge disse Foreninger interesserer sig for Sagen og allerede tidligere har haft den under Debat; vi har ved vor Henvendelse nærmest villet udtrykke, at det er en Sag, der ligger Kvinderne paa Hjerte og som de gerne snart vil se en Løsning paa.

Endelig har Udvalget, som det blev udtalt paa Mødet i Fjor, overvejet Spørgsmaalet om mulig Ansættelse af kvindeligt Politi til Brug ved Afhøring af Børn, mod hvem der er begaaet Sædelighedsforbrydelser. Udvalget har i den Anledning indhentet Oplysninger fra forskellige Lande, hvor der er ansat kvindeligt Politi; jeg skal saaledes nævne de forenede Stater, hvor der i Chicago allerede i 1882 blev ansat kvindeligt Politi; Finland, hvor de første kvindelige Politibetjente blev ansat i Helsingfors i 1907; og Tyskland, hvor der er kvindeligt Politi i en Del af de større Byer. I Sverige er der tre kvindelige Politibetjente, to i Stockholm og én i Gøteborg, i Norge er der i Kristianssand og Stavanger bevilget Løn til Ansættelse af en kvindelig Politibetjent, og Ansættelse vil rimeligvis snart finde Sted.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Ordningen disse Steder; den er noget forskellig, idet Forholdet undertiden er det, at den kvindelige Politibetjent ikke i egentlig Forstand er i Politiets Tjeneste og ikke har Polititegn; men er ansat ved Politistationen af filantropiske Foreninger med Billigelse af Politiet og med Ret til at tale med og tage sig af de Kvinder og Børn, der bliver ført til

Stationen af en eller anden Grund. Andre Steder, f. Eks. i Stockholm, er de ansat af Politiet med fuld Politimyndighed og foretager Afhøringer af de indbragte Kvinder og Børn.

Men hvadenten Ansættelsen er mere eller mindre officiel og Arbejdet mere eller mindre omfatter det egentlige Politiovråde, saa er der et fælles Præg over Arbejdet, et ensartet Maal i denne Gerning, nemlig det at træde i nær Forbindelse med disse ulykkeligt stillede Kvinder og Børn og ikke blot over for dem øve Politiets Myndighed, men ogsaa søge at bringe dem ind paa bedre Veje.

Der kan vist næppe rejses nogen Tvivl om, at netop Kvinder er særlig egnede dertil, og at vi ogsaa herhjemme trænger til at faa Kvinder ind i denne Gerning. Udv. har derfor ment, at man ikke blot skulde søge at faa ansat kvindeligt Politi til Afhøring af Børn, men at Henvendelsen skulde omfatte Ansættelsen af kvindeligt Politi i det hele taget til Brug i Sager, der angaar Kvinder og Børn, ialtfald i de større Byer.

Men hertil mener vi, at vi maa have den Støtte, som det er at kunne henvise til en Resolution, vedtaget af et Fællesmøde. Jeg vil derfor bede Dem om at give Deres Tilslutning til den Resolution, der nu vil blive forelagt.

Jeg skal til Slut blot bemærke, at det vil være ganske hensigtsløst at udtale sig om Detailler i Ordningen af denne Sag. Som Forholdet nu er, er der i udstrakt Grad ialtfald i København et Samarbejde i Gang mellem Politiet og forskellige Foreninger, der antager sig Kvinder og Børn. Det vilde vel sagtens ogsaa blive disse Foreninger, der i det mindste i Begyndelsen maatte udpege for Politiet de Kvinder, der egnede sig til disse Stillinger, hvor saa meget kommer an netop paa at faa de rette Personer ind. Men som sagt, Afgørelsen af den nærmere Ordning ligger ikke i vor Haand; vi kan blot underbygge vor Henvendelse med det Materiale, der foreligger fra andre Lande, hvor der er kvindeligt Politi, og med Henviisning til den Resolution, som jeg haaber, Fællesmødet enstemmig vil vedtage.

Efter nogle faa Udtalelser fra Fru Valeur-Ingerslev blev følgende Resolution sat under Afstemning og enstemmig vedtaget.

Dansk Kvindesamfund, samlet til Fællesmøde i Silkeborg i Juni 1910, udtaler sig for Ønskeligheden af, at der i saa vidt Omfang som muligt ansættes Kvinder i Politiets Tjeneste til Brug i Sager vedrørende Kvinder og Børn.